

Co zpívala Majdalenka

Je na západ cesta dlouhá

R. A. Dvorský

D G Gmi
 1. Měl jsem kdysi nápad abych jel na západ,
 D A A7
 kde vzal jsem jej nevím sám,
 D G Gmi
 pak jsem poznal rázem, je to daleká zem,
 D A7 D A7 D
 od těch časů zpívám.

D F#mi
 R: Je na západ cesta dlouhá,
 G D

zbytečná marná je touha.

Hmi
 Hola hola hou,
 Emi A7 D Hmi Emi A7
 hola hola, hola hou.
 Cesta tam zarostla travou,
 marně hledám dnes tu pravou.
 Hola hola hou,
 Emi A7 D D7
 hola hola, hola hou.

G D
 Západ volá mě a já nemohu spát,
 G D Emi A7
 přiliš dlouhá je cesta, kterou jdu rád.

D D7
 Nestačí už chvíle pouhá,
 G D
 je na západ cesta dlouhá.

Hmi
 Hola hola hou,
 Emi A7 D G D A7
 hola hola, hola hou.

2. Srdce vede mne tou kdysi známou cestou,
 však čas tolik utíká,
 dnes už cestu nezná, třeba noc je hvězdná,
 dnes mi rozum říká:

R:
 3. V mládí je tvor lidský často romantický,
 cowbojem chtěl by být.

Ale doba plyne, vše je časem jiné,
 co mu zbývá, než snít.

R:

holle kreslil Jonáš

Z paměti kapitána

Holanďané měli k Čechům blízko nejen po třicetileté válce, ale i mnohem později. Když byl po r. 1990 znovu obnoven Junák, byli jedni z prvních, kteří podali pomocnou ruku a přimluvu u světové organizace WOSM. V r. 1990 byli Holanďané v našem městě na návštěvě, v r. 1991 my u nich a hned nám bylo jasno, že na jejich kanály a grachty musíme posadit naše pramice. Dojednáno, upřesněna trasa a v r. 1992 to náš přístav uskutečnil. Holanďané na nás byli milí, nesmáli se, když jsme omylem vpluli do vyústění městské kanalizace, divili se, že dokážeme plout bez motoru a ftili si nás jako exoty při vaření guláše na jednoduchém ohništi. Nejvíce nás potěšili, když nás odvezli na celostátní setkání jejich vodních skautů **NAWAKA** (NATIONAL WATER KAMP). Okoukli jsme, co se dalo, a tak vznikl nápad, který se jmenuje **NAVIGAMUS**.

znak WOSM
 Světová organizace skautského hnutí

MOD/K/RÉ STRÁNKY PRO SKAUTY A SKAUTKY 5/2020, PRO SÍŤ VODNÍCH SKAUTŮ VYDÁVÁ HLAVNÍ KAPITÁNAT VODNÍCH SKAUTŮ

všichni muži na palubě

modré stránky

PRO VODNÍ SKAUTY A SKAUTKY

5/2020

Ahoj

Na jaře, jen co přepereme COVID-19, nás čeká největší akce českých vodních skautů **NAVIGAMUS 2021**.

Od roku 1994 pořádáme každé tři roky setkání vodních skautů (a skautek a včel a světlušek) z České republiky. Slovo **NAVIGAMUS** latinsky říká, že skauti plují, přestože jim to v minulosti nepříznivé vlády třikrát zakázaly. Na prvním navigamu jsme byli rádi, že **už zase** plujeme, na příštím, už desátém, oslavíme, že plujeme **stále**, a to už přes třicet let.

Každý navigamus byl věnován nějaké historické události, každý měl svého maskota – zvíře se vztahem k oblasti, kde se to odehrálo:

Ahoj

1994 bobr

50 let dne D v Normandii

1997 hroch

500 let obeplutí Afriky

2000 želva

300 let pirátské republiky Tortuga

2003 krab

60 let bitvy o Guadalcanal

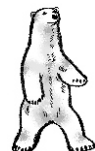
2006 vydra

750 let vzniku Hanzy

2009 velbloud

1200 let úmrtí Hárúna ar Rašída

2012 lední medvěd

100 let potopení Titanicu

2015 opice magot

210 let bitvy u Trafalgaru

2018 drak

600 let plaveb admirála Čeng Che

My se už těšíme, těšíte se také?

Na dalších stránkách vás seznámíme s námětem roku 2021.

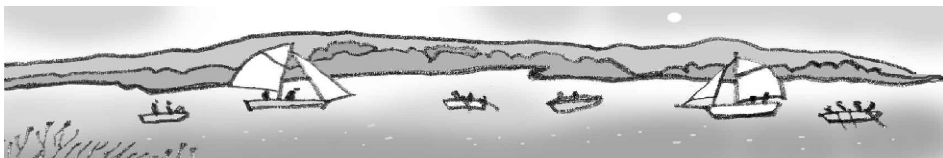
Jonáš

píše: VEŽÍR

kreslí: JOGES

Majdalenka

Desátý navigamus se uskuteční 3. 6. června 2021 u jezera Matylda v Mostě.

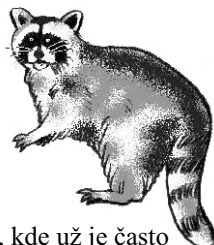

Bude připomínat 400 let od narození prvního Čecha, který je historii znám jako osadník Ameriky.

Augustin Heřman

se narodil r. 1621 nekatolickým rodičům ve Mšenu na Kokořínsku. V těžké pobělohorské době rodina emigrovala do Nizozemí, odkud se Augustin dostal ve službách Nizozemské Západoindické společnosti do Ameriky. Zde zbohatl obchodem, ke kterému patřilo i korzárství. Významným se však stal kvalitním zmapováním velké oblasti dnešních USA.

Za symbol letošního navigamu byl vybrán mýval obývající lesy, které Augustin Heřman kdysi mapoval.

Film Postřiziny:

„Nudíte se? Kupte si medvídku mývala.“

Mýval severní je typickým obyvatelem lesů Severní Ameriky. Díky své přizpůsobivosti až drzosti dnes zcela běžně obývá i města, kde už je často považován za škůdce, protože si vyhledává skrýše a hrabe pelechy u lidských příbytků a krade vše, co mu poslouží k jídlu. Asi proto má na obličejí škrabošku, která není zdravotní rouškou proti koronaviru, ale spíše zlodějskou maskou.

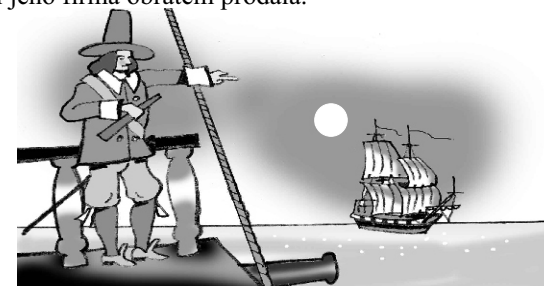
V první polovině 17. století bylo Holandsko – Nizozemí – Spojené provincie obchodní velmocí a pilně se staralo, aby bylo velmocí i námořní a koloniální. Ochotně přijímalo schopné imigranty z území ničených třicetiletou válkou a náboženskou nenávistí. Takovým byl i mladý Augustin Heřman, hrdý na to, že je Čech (aby zdůraznil hlásku „Ř“ ve svém příjmení, psal se vždy s dvěma „RR“). Díky českým přátelům a holandským sponzorům se vyučil (dnes bychom řekli vystudoval) kartografem, což znamenalo nejen zeměměřičství, ale i znalost výtvarných technik. Navíc mluvil plyně česky, holandsky, španělsky, francouzsky, německy, anglicky a latinsky. Takže jej holandská Západoindická společnost brzy využila pro vyjednávání s americkými indiány, Angličany, Francouzi a jinými divočky při získávání území pro kolonii Nové Holandsko.

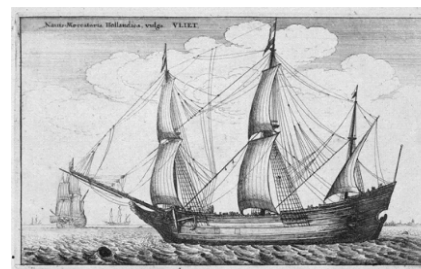
Heřman dosáhl svého největšího úspěchu, když u břehů Guatemaly zajal dvě španělské lodě naložené tabákem, vínem a cukrem.

Toto zboží jeho firma obratem prodala.

Protože se osvědčil, stal se zaměstnancem, později podílníkem firmy Pieter Gabry & Sons. Usadil se ve městě Nový Amsterdam na ostrově Manna-hatta nedávno koupeném od Algonkinů za sekery hřebíky a vědra v hodnotě 60 guldenů a jeden soudek rumu.

Heřman byl i úspěšným obchodníkem, ale aby si přivydělal, vzal si od pana Gabryho úvěr a stal se podílníkem a kapitánem korzárské lodi La Grace. Korzárství bylo v té době zcela počestné zaměstnání. Prostě se potkaly dvě lodě pod různou vlajkou, ukázaly si děla a kanóny a která jich měla víc, převzala zboží té druhé.

Díky nadšencům, kteří postavili a provozují současnou českou školní plachetnici La Grace, si mnohý představuje Heřmanovu loď jako brigu z 18. století, ale původní La Grace byla nejspíš holandskou fluitou, jakou nám vyobrazil Heřmanův vrstevník a přítel grafik Václav Hollar.

Tento korzárský vedlejšák však Augustina živil pouhé tři roky a neužil. Aby splatil své dluhy a půjčky, předal svůj podíl na La Grace spolujednateli Gabrymu a věnoval se obchodu tabákem, indigem, cukrem a kožšinami. Zde byl úspěšnějším a stal se radním města Nový Amsterdam. Z té doby pochází vůbec první zobrazení města na ostrově Manhattanu, dnešního New Yorku.

Na jeden život je toho ažaž, ale Augustin Heřman toho dokázal ještě víc, napíšeme vám to v příštích Mod/krych stránkách.

Majdalena

Jonáš

Opravdu, už to, že současní Američané znají jeho jméno a leccos po něm pojmenovali, stojí za to.